

Vasas Tamás

a london-trilógia

I. chatterley asszonyosság tovább meséli,

és a paprikaszagú ipse csak azt kérdezte tőle, mintha bármi köze lenne hozzá, hogy *elnézést, de a hölgy nem a felesége*, mire ő, de tudod, azzal a repedezett bőrdzsekis, lakótelepi jó modorával, *de, és akkor mi van, már az asszonynak sem csaphatom a szelet*, hát, finoman szólva is rövidre zárta a témát, tudod, ez a köpés-nyelés semmi, közel-távol szindróma, és utána, képzeld, valami olyat csinált, amit soha, vagyis csináltunk, cukrászdába mentünk, egy cukrászdába, mari, elhiszed ezt, érted, habos fánkot vett nekem, és kivételesen nem a 24-esen dőcögtünk haza, hanem taxit hívott, és engem valami nagyon különös érzés fogott el, tudod, ilyenkor szokták azt mondani, hogy „először éreztem magam nőnek mellette”, és a többi, de nem, mari, azt hiszem, szerelmes lettem belé, 24 év házasság után, most mondd meg, és ki tudja hány 24-esen való esti tötymörgés után, de igen, én akkor szerelmes lettem belé, és nem ribancságból, hanem szerelemből, akkor egész éjszaka csak a nemi szervével játszottam a sötétben, és ő csak hörgött, mint egy mézet majszoló mormota, annyira élvezte, és boldog volt, boldog, mari, majdnem annyira, mint én.

II. dr. jekyll magánrendeléseai által

ismerem magam.

ha egyszer majd építek
egy strandot,

ezer százalék,

hogy a vattacukorral,
meg a fulladási szorongással
fogom kezdeni.

van egy zsoltárom is,

hogy a félelem az alapja
mindennek.

a dolgok így kapcsolódnak
össze.

és csak ezekről van
értelme beszélni.

III. meglátva a melville kéziratok füstjét

azt kell mondanom, hogy
ez már nem nekem való.

hason csúszni a hómezőkön.

vagy hirtelen kiábrándulni
mindenből.

egyre kevésbé értem ezeket
a stílusgyakorlatokat.

régen nem okozott problémát
nyugodtan, egy helyben ülve
végig szűröcsölni egy csésze
forró teát.

most minden csak hófehér
por lepte jégsík.

és nem tudnék meglepődni,
ha gejzírek helyett a fehér
bálna uszonya törne
ki belőlük.

NÉMETH JÁNOS:
Kis halász

